

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 19. prosince 2016 – Elliot International Lp a další v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)**

(Věc C-658/16)

(2017/C 121/17)

Jednací jazyk: italština

**Předkládající soud**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Elliot International Lp, The Liverpool Limited Partnership, Elliot Associates L.P.

Žalovaná: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

**Předběžná otázka**

Brání čl. 5 odst. 4 první a druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí<sup>(1)</sup>, s ohledem na obecné zásady stanovené v čl. 3 odst. 1 téže směrnice, jakož i na správné použití obecných zásad ochrany legitimního očekávání, proporcionality, rozumného uvážení, transparentnosti a zákazu diskriminace, takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 106 odst. 3 písm. d) bod 2) legislativního nařízení č. 58 ze dne 24. února 1998 (úplné znění předpisů v oblasti finančního zprostředkování podle článků 8 a 21 zákona č. 52 ze dne 6. února 1996), ve znění pozdějších předpisů, a článek 47 g rozhodnutí Commissione Nazionale per le Società e la Borsa – Consob č. 11971 ze dne 14. května 1999 (prováděcí nařízení k legislativnímu nařízení č. 58 ze dne 24. února 1998 o emitentech), ve znění pozdějších předpisů, v rozsahu, ve kterém se uvedená ustanovení při oprávnění Consob k navýšení nabídky převzetí podle uvedeného článku 106, pokud je splněna podmínka, že došlo ke koluzní dohodě mezi předkladatelem nabídky nebo osobami jednajícími ve shodě s ním a jedním nebo více prodávajícími, omezují na odkaz na kritérium „zjištěné ceny“, aniž by specifikovala parametry a kritéria tohoto zjišťování?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 142, s. 12; Zvl. vyd. 17/02, s. 20.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 19. ledna 2017 – NN A/S v. Skatteministeriet**

(Věc C-28/17)

(2017/C 121/18)

Jednací jazyk: dánština

**Předkládající soud**

Østre Landsret

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: NN A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

**Předběžné otázky**

- 1) Jaké faktory je nutné zohlednit při posuzování, zda společnosti-rezidenti, které se nacházejí v situaci, jako je ta v projednávaném případě, podléhají „rovnocenné podmínce“ ve smyslu bodu 20 rozsudku ve věci Philips<sup>(1)</sup>, vztahující se na pobočky společností-nerezidentů, z hlediska započtení ztrát?

- 2) Za předpokladu, že dánská daňová úprava neobsahuje rozdíl v zacházení, kterým se Soudní dvůr zabýval ve věci Philips, představuje zákaz započtení obdobný popsanému – v případě, kdy ztráty stálé provozovny společnosti-nerezidenta rovněž podléhají daňové pravomoci hostitelské země – sám o sobě omezení svobody usazování podle článku 49 SFEU, jež je třeba odůvodnit naléhavými důvody obecného zájmu?
- 3) Pokud ano, lze takové omezení odůvodnit zájmem v podobě předcházení dvojímu zohlednění ztrát, cílem zajištění vyváženého rozdělení daňových pravomocí mezi členskými státy nebo kombinací obojího?
- 4) Pokud ano, je takové omezení přiměřené?

<sup>(1)</sup> Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2012, C-18/11 (EU:C:2012:532).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)  
dne 25. ledna 2017 – Isabel González Castro v. Mutua Umivale a Prosegur España S.L.**

(Věc C-41/17)

(2017/C 121/19)

*Jednací jazyk: španělština*

**Předkládající soud**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

**Účastníci původního řízení**

*Odvolatelka:* Isabel González Castro

*Odpůrci:* Mutua Umivale a Prosegur España S.L.

**Předběžné otázky**

- 1) Musí se článek 7 směrnice 92/85/EHS<sup>(1)</sup> vykládat v tom smyslu, že noční práce, kterou nejsou povinny vykonávat zaměstnankyně uvedené v článku 2, tj. i kojící zaměstnankyně, zahrnuje nejen práci vykonávanou pouze v nočních hodinách, ale i práci na směny, pokud je některá z těchto směn, tak jako v projednávaném případě, vykonávána v nočních hodinách?
- 2) Mají se ve sporu, v němž je zpochybňováno, že se určitá zaměstnankyně nachází v situaci rizika při kojení, použít zvláštní pravidla týkající se důkazního břemene, která jsou uvedena v čl. 19 odst. 1 směrnice 2006/54/ES<sup>(2)</sup> – který byl do španělského právního řádu proveden mimo jiné prostřednictvím čl. 96 odst. 1 zákona č. 36/2011 (Ley 36/2011) – ve spojení s požadavky stanovenými v článku 5 směrnice 92/85/EHS – který byl do španělského právního řádu proveden článkem 26 zákona o prevenci pracovních rizik (Ley de Prevención de Riesgos Laborales) – s cílem přiznat kojící zaměstnankyni pracovní volno a případně i dávku, která je podle vnitrostátního právního řádu na takovou situaci vázána na základě čl. 11 odst. 1 téže směrnice 92/85/EHS?
- 3) Může se čl. 19 odst. 1 výše uvedené směrnice 2006/54/ES vykládat v tom smyslu, že za „skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci“ kojící zaměstnankyně – ve sporu, v němž je zpochybňována existence rizika při kojení, která vede k přiznání volna uvedenému v článku 5 směrnice 92/85/ES, který byl do španělského právního řádu proveden článkem 26 zákona o prevenci pracovních rizik – má být považováno to, že: 1) zaměstnankyně poskytuje služby v režimu práce na směny jakožto bezpečnostní ostraha, přičemž některé z pracovních směn připadají na noční hodiny, kdy navíc zaměstnankyně pracuje sama, a kromě toho 2) musí vykonávat obchůzky a případně řešit naléhavé situace (trestnou činnost, požáry nebo jiné události), přičemž 3) na pracovišti není k dispozici žádný prostor vhodný pro kojení nebo případně pro odstříkání mateřského mléka?